

ПРОТОКОЛ

№ 799

гр. Варна, 25.08.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесет и пети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Марин Цв. Атанасов

Съдебни Димитър К. Ж.

заседатели: Татяна К. Златева

при участието на секретаря Десислава Ц. Величкова
и прокурора А. Д. И.

Сложи за разглеждане докладваното от Марин Цв. Атанасов Наказателно дело от общ характер № 20233100201021 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 09:00 часа се явиха:

Подсъдимият Ю. Б. Х. –редовно призован, явява се лично, и с адв. Б. Ж., редовно упълномощен и приет от съда от днес.

Гр.ищец Директора на ОД на ДФ "ЗЕМЕДЕЛИЕ" – Варна – редовно призовани, не се явява

Постъпило е заявление от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, чрез пълномощника му Десислава Марчева – гл.юрисконсулт на ОД-Варна към Държавен фонд „Земеделие“, че няма пречки за даване ход на делото, както и е изразено становище по отношение на въпросите за днешното РЗ по чл.248, ал.1 от НПК. Моли се съда да се произнесе със своя съдебен акт, с който едновременно с постановяване на присъда по настоящото дело, да се произнесе и по предявения гр.иск.

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв. Ж.: Да се даде ход на делото.

Подс. Х.: Да се гледа делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД

НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ

ПРИСТЪПВА към снемане самоличността на подсъдимия:

Ю. Б. Х. – ЕГН *****, роден на 18.06.1979 г. в гр. Варна, живущ в с. Белоградец, ул. „Кирил и Методий“ № 6, обл. Варненска, български гражданин, със средно образование, женен, работи като шофьор на тежкотоварен автомобил, неосъждан.

Председателят на състава провери връчени ли са преписите и съобщенията по чл. 247в от НПК и констатира, че подсъдимият е получил препис от обвинителния акт в срок.

Председателят на състава разясни правата по НПК на явилите се лица, както и за последствията от влязло в сила определение по въпросите на чл.248, ал.1, т.3 НПК.

Искания за отвод не постъпиха.

Съдът пристъпва към изслушване на лицата по чл.247г от НПК по всички въпроси, посочени в чл.248, ал.1 от НПК.

Прокурорът: Въпреки наличното решение на ВКС, Второ НО с №277/18.07.2023 г. по КНД№182/2023 г. аз считам, че към настоящия момент с оглед на постановените предходни съдебни актове по делото, които в наказателно-осъдителната си част са влезли в сила, са налице основания наказателното производство да бъде прекратено на основание правилата в чл.24, ал.1, т.6 от НПК и задължителното приложение на правилото *non bis in idem*, въведено с Тълк.решение№3/2015г. на Общо събрание на Наказателните колегии.

С присъда ВОС е признал Ю. Б. Х. за невиновен в извършване на престъпление, като го е оправдал на основание чл.9, ал.2 от НК. Тази присъда е била потвърдена с решение на АС-Варна по ВНОХД№141/2022г., като решението на ВАпС не е било протестирано от прокуратурата, а делото пред ВКС е било образувано единствено по жалба на гр.ищец.

С оглед на това считам, че сме изправени пред задължителното приложение на тази разпоредба на НПК, а за пълнота на своето становище считам, че изложените в решението на ВКС мотиви за да отмени първоинстанционния съдебен акт, съответно въззивното решение, не съставляват съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

Поради което моля за определение в тази насока.

АДВ.Ж.- Няма да повтарям становището на прокуратурата, което споделям изцяло.

Изправени сме пред влязъл в сила съдебен акт в наказателно-осъдителната му част и не е в правомощията на ВКС да отмени влязъл в сила съдебен акт, поне в тази процедура - по жалба на гр.ищец. Законодателят е предвидил процедура по Глава 33 от НПК, по която може влязъл в сила съдебен акт да бъде отменян, но не и предвид жалба или протест от страните в наказателното производство.

Споделям, че в случая сме изправени с това решение на ВКС в нарушение на принципа *non bis in idem*, установено не само в нашето законодателство, но и в чл.4, Параграф 1, протокол 7 от Европейската конвенция. Съществен елемент е от правото на справедлив процес е въвеждането на това правило, така че налице са предпоставките на чл.24, ал.1, т.6 от НПК за прекратяване на наказателното производство, като няма да цитирам съдебна практика пред Вас.

Ако приемем мотивите на ВКС за така основателни, като аз съм на становището на особеното мнение на съдия Петя Колева, но пред мен е решението на ВКС, което също не е подписано. Неполагането на подпис, след като и двата съдебни акта са влезли в сила, неоспорени от страните и обявени на страните и от електронния носител е излязъл документ, заверен за вярност с оригинала, каквото е особеното мнение на съдия Колева, в никакъв случай

не е процесуално нарушение, което да е довело до накърняване на процесуалните права на страните. Не сме изправени пред хипотеза, която ВКС излага в решението си.

Моля да се произнесете в този смисъл, като прекратите производството на основание чл.24, ал.1, т.6 от НПК, поради влязъл в сила съдебен акт за същото деяние, за което се иска и е водено настоящото наказателно производство.

ПОДС.Х. – Поддържам изцяло становището на своя защитник.

Съдът, за да се произнесе, взе предвид следното:

Настоящото производство е второ по ред, като с Присъда №21 от 04.04.2022 г. по НОХД 857 по описа за 2021 година ВОС е признал подсъдимия Ю. Б. Х., с ЕГН ***** за невинен в това, че за периода 19.03.2011 г. - 09.05.2014 г. в с. Ветрино, обл. Варненска в Общинска служба по земеделие - Ветрино, в качеството си на управител на „Енера“ ЕООД с ЕИК 175423022, при условията на продължавано престъпление, да е представил неверни сведения в нарушение на задължението си да предостави такива, регламентирани в чл. 41 от Закона за подпомагане на земеделските производители (редакция ДВ, бр. 18 от 2006 год., в сила от 01.01.2007 год.), чл. 2 ал. 1 (редакция ДВ, бр. 14 от 2010 год., в сила от 19.02.2010 год.) и чл. 3 ал. 1 т. 3 б. „в“ от Наредба № 5/27.02.2009 год. за условията и реда за подаване за заявления по схеми и мерки за директни плащания, издадена от Министъра на земеделието и храните за да получи средства от фондовете, принадлежащи на ЕС и средства принадлежащи на българската държава, с които се съфинансират проекти, финансирани със средства от тези фондове, като за 2012 год. получил 2049.44 лв. по СЕПП, за 2013 г. получил 1627.76 лв. по СЕПП и 50.26 лв. по НДП и за 2014 г. получил 1492.19 лв. по СЕПП и 689.75 по СПП и на основание чл. 9, ал. 2 от НК, вр. чл. 304, предл. последно от НПК го е оправдал по предявеното му обвинение по чл. 248а, ал. 5, вр. ал. 3, вр. ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК. С присъдата е отхвърлен предявения от Държавен фонд „Земеделие“ срещу подсъдимия Ю. Б. Х. граждански иск в размер на 5 909.40 лева (пет хиляди деветстотин и девет лева и четиридесет стотинки), представляваща обезщетение за имуществени

вреди, причинени в резултат на престъплението, ведно със законната лихва, като недоказан по основание и размер. На основание чл. 190, ал. 1 от НПК направените по делото разноси в размер на 2381,40 лв. (две хиляди триста осемдесет и един лева и четиридесет стотинки) са останали за сметка на Държавата.

По протест на Варненската окръжна прокуратура и въззивна жалба на гражданския ищец - ДФ“Земеделие“ е било образувано въззивното производство пред Апелативния съд гр. Варна /където протеста не е поддържан/ приключило с Решение № 2 от 06.01.2023 г.по ВНОХД № 141 по описа за 2022 година ВАпС , с което присъда №21 от 04.04.2022 г., постановена по НОХД № 857/2021г. на Варненския окръжен съд е **потвърдена**. В срока на обжалване в деловодството на Варненския апелативен съд на 31.01.2023г. е постъпила жалба /рег.№ 793/, изпратена по пощата, /с пощенско клеймо от 30.01.2023 г/ от гражданският ищец . С Решение № 277 от 18.07.2023 г. 2-ро наказателно отделение по КНД 182 по описа за 2023 година на ВКС са отменени въззивно решение №2 от 06.01.2023г., постановено по ВНОХД № 141/2022г. по описа на Апелативен съд гр.Варна и присъда № 21 от 04.04.2022г., постановена по НОХД № 857/2021г., Окръжен съд гр.Варна, като делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на ВОС, от стадия на разпоредителното заседание. В мотивите е посочено, че ..“ отсъствието на саморъчно подписани съдебни актове и протоколи е съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.348, ал.1,т.2 НПК и е от категорията на абсолютните“. Решението е подписано с особено мнение в което е посочено, че „съгласно чл. 33, ал. 7 от НПК /обн. ДВ бл. 110 от 2020 г. в сила от 30.06.2021 г./ съдебните актове се изготвят като електронни документи в Единната информационна система на съдилищата и се подписват с квалифициран електронен подпис“, което е сторено от съдилищата.

Настоящия състав на съда намира, че присъдата в наказателната част е влязла в сила по следните съображения:

Постановеното Решение на АпС Варна е подписано съобразно изискванията на действащия НПК . Същото е било съобщено и връчено на Апелативна прокуратура по реда на чл.350,ал.2 НПК на 11.01.2023г , като в съобщението изрично е посочен и срока за протестиране на съдебният акт.

В съобразителната част на т.4 от Тълкувателно решение № 5 от 21.05.2018 г. на ВКС по тълк. д. № 5/2017 г., ОСНК относно приложимостта на чл. 412, ал. 2 НПК е посочено че : „... В хипотезата, в която оправдаването на едно подсъдим лице не е протестирано от прокурора или обжалвано от частния обвинител, контролиращата инстанция не може да интервенира върху съдебния акт, защото не е допустимо да утежни положението на този подсъдим. Поради това, при инстанционното разглеждане на делото спрямо същия не може да се постанови друго, освен да се потвърди оправдаването му. В тази връзка се поставя въпрос дали следва оправдан подсъдим да продължи да участва в производството в обсъжданото процесуално качество, което е свързано с определени ограничения, даже и да са били отменени мерките за процесуална принуда спрямо него?..“ При отговора на този въпрос ВКС изрично посочва : „След като спрямо този подсъдим не може да се постанови съдебен акт с различен правен резултат, а само да се потвърди оправдаването му, следващите съдебни инстанции не са оправомощени да изменят или отменят постановения съдебен акт в тази му част. Предвид пределите на проверка и правомощията на въззивната инстанция, както и на възможността същата да промени основанието за оправдаване на подсъдимия, съдебният акт следва да се приеме за влязъл в сила с влизане в сила на акта на въззивната инстанция, а не към момента на изтичане на срока на обжалване на първоинстанционния акт. Доколкото касационната инстанция не може да интервенира по отношение на необжалвалите подсъдими, освен ако основанията за това са в тяхна полза, и при липса на протест или жалба за оправдания подсъдим, то съдебният акт по отношение на оправдания такъв следва да се счита за влязъл в сила с изтичане на срока на обжалване на въззивния акт. По нататък в разглежданото тълкувателно решение е разгледан и въпроса за възможността за частично влизане на съдебен акт в сила, като се обсъжда въпроса дали наказателната и гражданската част на присъдата могат да бъдат такива части, които самостоятелно да влизат в сила. ОСНК подчертава, че ..“Макар и да са свързани, няма пречка тези части на съдебния акт да имат отделно съществуване и това да обуслови самостоятелното им влизане в сила. В тълкувателната си практика ВКС е приел, че макар гражданският иск в наказателния процес да е с акцесорен характер, той придобива своя самостоятелност и че гражданска отговорност може да бъде търсена и без да е установена наказателна отговорност на

дееца“ Познавайки се и на ТР № 1/2013 г. на ОСНК където е посочено че "гражданският иск подлежи на разглеждане отделно от наказателната отговорност на подсъдимия и самостоятелността му в наказателния процес е обусловена и гарантирана от действащите правни норми в НПК", е направен извод, че в „това производство лицето-ответник по претенцията за обезвреда може да се защитава по фактите и доказателствата, обосноваващи неправомерно увреждане и съдът следва да се произнесе с присъда по предявения и приет за съвместно разглеждане граждански иск“ И по нататък следва разяснението, че „...Гражданският иск в наказателния процес не може да стане причина за отлагане на делото или по-общо казано - за увеличаване на времетраенето на процеса. Така че при липса на недоволство от страните по отношение на решаването на въпросите за наказателната отговорност на подсъдимия, но при оспорване на гражданско-осъдителната или гражданско-отхвърлителната част на съдебния акт, не би следвало да се възприеме висиящност на процеса по отношение на наказателната отговорност докато трае производството по гражданско-правните претенции. В тази хипотеза въпросът за наказателната отговорност следва да се приеме за окончателно решен с изчерпване на възможността съдебният акт да бъде проверен от по-горна инстанция, докато по отношение на гражданската отговорност, поради оспорването на съдебния акт в тази част производството по делото продължава да се развива“ В заключение по този въпрос ОСНК постановява: “... Следователно, когато касационният съд е сезиран единствено и само с жалба от гражданския ищец или гражданския ответник или от подсъдимия, но само в гражданско-осъдителната част, той не може да отмени или измени присъдата в частта ѝ относно решаването на въпросите за наказателната отговорност“

Посоченото е основание настоящия състав на съда да приеме, че в наказателната си част присъдата е влязла в сила на 27.01.2023г и по силата на разпоредбата на чл.24,ал.1,т.6 от НПК производството в тази му част следва да бъде прекратено на основание чл.250, ал.1, т.1 НПК и делото да продължи за ново разглеждане в гражданско – отхвърлителната му част.

Предвид горното и на основание чл.250,ал.1,т.1 НПК във вр. с чл.24,ал.1,т. 6 НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по НОХД№1021 по описа на ВОС за 2023г. в наказателната част, поради наличието на влязла в сила на 27.01.2023г. Присъда№21/04.04.2022 г., постановена по същото наказателно производство - НОХД№857 по описа за 2021 година на Окръжен съд-Варна, с която подсъдимият е бил признат за невинен в извършване на престъплението по чл.248а, ал.5, вр.ал.3, вр.ал.2, вр.ал.1, вр.чл.26, ал.1 от НК и е оправдан по обвинението, предмет и на настоящото производство.

Определението може да се обжалва или протестира в петнадесет дневен срок пред Апелативен съд Варна.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 09:40 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____